

Кжща ли е запустѣла,
или азъ съмъ остарѣла,
че сж ниви неорани
и лозитѣ необрани.

Пакъ гората е зелена,
Пакъ сж изворитѣ хладни,
И ливадата косена
И за дъждъ полята жадни.

Само, синко, ти отмина,
ти — изронена пшеница, —
отъ кжпина до кжпина
жално гука гургулица.

Ще завиятъ тъмни вихри по горитѣ,
Въ буки ще зачукатъ пѣстритѣ кълвачи,
Ще почистятъ двори, ще стѣкмятъ соф-
Ще омѣсятъ рано бѣлитѣ погачи. [ритѣ,

Ще горятъ, ще грѣятъ малки вошеници,
близки и далечни ще въздѣхнатъ скрито,
всѣкому ще сипятъ въ прѣстени паници
жълта медовина и светено жито,

Старо огнеструйно вино ще налѣятъ,
първи да напиятъ майкитѣ родилки,
ниви златокоси въ сърпа да огрѣятъ,
мжка да не вѣятъ чернитѣ престилки.

Съ колко много шума, ясенови клони
ще затрупатъ друми и пжтеки стари;
бѣлиятъ трендафилъ листъ по листъ ще
и хайдушка пѣсень ще редятъ гуслари.